

הסתרה רק צהירות עלום לזה לא היה שייך אללם זה השבח אכן דורו של יהושע שהיו באי הארץ שנחסר אללם האור בלבושי מעשה המלות ונקטן הבהירות בלבושי עוה"ז במרישה ובזריעה והיו לריכין להכיר הגהגת מלכות שמים בעומק הסתעפות כל הלבוסים לזה תיקן יהושע זה השבח ואמר עלינו לשבח וכמו בציאר בזה רב האי גאון ז"ל שמלת עלינו הוא כענין נאמרם ז"ל מאן דאמר עלי כמאן דטעין אכתפיה דמי, היינו שישראל מקבלים עליהם להעמיק בכל לבושי עוה"ז ולהכיר בהם כבוד מלכות שמים וזה רק בהתחלה מאן דאמר עלי כמאן דטעין אכתפיה דמי אבל אח"כ מכירין ישראל אשר באמת נושא הארון את נושאיו וכן הוא באמת כל המלות שהמה נושאין את נושאייהם אכן על הגוון נראה שהאדם נושא אותם כדכתיב בכתף ישאו אבל אח"כ רואים מפורש שהם נושאים את נושאייהם ואין שום משא בכתף כלל לארון הכל, מלת ארון מורה על קיבוצ מכל מיני פרטים ומי שנמלא אללו כל מיני פרטים ארון אכן כאשר ניכר איך שיש מלדו שלימות לכל מיני פרטים ואין שום פרט נופל אללו מן הכלל זה נקרא ארון הכל:

לחת גדולה מלת גדולה מורה על התפשטות הרגון בכל הלבוסים כדאי' בפרקי דר"א גדול היית עד שלא בראת את עולמך ומשבראת את עולמך נתגדלת ביותר וזהו למה גדולה שיתפשט מפורש רלונו ית' בכל הלבוסים שיהיה ניכר חסד אל כל היום בכל התפשטות הלבוסים ליוצר בראשית, היינו כי באמת נקרא השי"ת אחד כדאי' בתורה"ק אנת הוא חד ולא בחושבן כי ראשון מורה על חד בחושבן שנתפשט רלונו ית' בלבוסים כי ראשון מחייב שני כדאי' במדרש (בראשית רבה) אם למנין הימים הוא מונה היה לו לומר יום ראשון וכו', אבל אחד מורה על חד ולא בחושבן שאין שום לבוש כלל והשי"ת נקרא ה' אחד שאינו מחייב שום לבוש אכן בעוה"ז הסתיר השי"ת את גודל האור מבחינת אחד והאגיל לבוש שיהיה נקרא ראשון, היינו שיתראה הכרת מלכות שמים בלבוסים מעוה"ז כדכתיב אני ראשון ואני אחרון, ועל זה הרגון שהעמיד השי"ת שיהיה נקרא ראשון רומז מלת בראשית ברא אלהים כמבואר בזה"ק (בראשית טו:) בראשית ברא שית מקלה השמים ועד קלה השמים שית סמרין דמהפשטן מרזא עלאה באתפשטותא וכו', היינו שזאת ההתפשטות בעלמה היא כל הבריאה שרלונו ית' להקרות ראשון שיהיה ניכר מלכות שמים בכל הששה קלות מלבושי עוה"ז ועל זה הרגון אמר כאן ליוצר בראשית כי יולר בראשית מורה על המקור והתחלת הרגון ית' שהתחיל להתחלק מבחינת אחד לבחינת ראשון ועל זה אמר שלא עשנו כגויי הארצות, היינו שזוה המקום העליון הואתחלק מאחד על ראשון ניכר החילוק וההבדל בין ישראל להאומות כי מאחר שישראל יכולין לכרוע

ר"ה יוה"כ ליינר, גרשון חנוך בן יעקב עמוד מס 52הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

(ט) ובמה בשופר (גמ' שם) איתא בספרי המליכה תחלה ואח"כ בקש מלפניו וכו' היינו הגם שבאמת הוא השי"ת מלך אף בלא עם כמאמר ארון עולם אשר מלך בערם כל יליר נברא אכן רלגו ית' הוא שיהיה נקרא מלך ישראל אף שמלכותו בכל משלה וכדכתיב ובכל מקום מוקטר מוגש לשמי ומנחה מאורה אף עם העו"ג מנהי' השי"ת המלוכה שלו למעלה מדעתם בענין שמלינו בגמ' (פסחים פו) אנפי דרומי בזה נחתינן ובהא סלקין וכו' אולם מישראל הוא כל הרגון ית' שיהיה נקרא מלך ישראל היינו שיהיו ממליכים את השי"ת בדעתם ובתפילהם שיהיו נקראים ישראל עמו היינו שישראל המה הלבוש והכלי פעולה להמליכה של השי"ת לזה הליב לבוש בזה העולם שאין מלך בלא עם רק ע"י ישראל עמו שממליכים את השי"ת נקרא השי"ת מלך ישראל נמלא שישראל המה לבושים בגלי

ר"ה יוה"כ ליינר, גרשון חנוך בן יעקב עמוד מס 49הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

פעולה למלכותו ית' כי על ידם דוקא נשלים כבוד מלכותו ית' וממילא כל מה שנחסר להם נחסר נמי לכבוד מלכותו ית' כמאמרם ז"ל (סנהדרין) בזמן שאדם מוטער שכינה מה הלשון אומרת קלני מראשי קלני חזרועי וכאשר משלים השי"ת לישראל מה שחסר להם נחשב להשלמות כבוד מלכותו ית' כי מאחר שישראל הם כלי פעולה לכבוד מלכותו ית' אח"כ הוא כל לרכי גופם רק כבוד שמים ומה שחסר להם חסר נמי לכבוד שמים. וזהו דאיתא שם המליכה תחלה ועי"ז כל מה שיחסר לישראל יהיה נחסר זאת נמי לכבוד שמים כביכול. וזהו ואח"כ בקש מלפניו כי ע"י שהמליכה תחלה אזי יתחשב כל מה שיבקש מלפניו אף בלרכי הגוף ג"כ כבוד שמים:

ר"ה יוה"כ ליינר, גרשון חנוך בן יעקב עמוד מס 50הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

(מד) איתא בגמ' (ר"ה) אמרו לפני מלכות ברא"ה כדי שתמליכוני עליכם וכו', והוא כדאי' (בספרי) המליכה תחלה ואח"כ בקש מלפניו, היינו כפי מה שהאדם ממליך עליו את השי"ת ברגון גבול תפיסתו כך עומד השי"ת נגדו נמי ברגון. וזהו שתקנו חז"ל לומר במלכיות עלינו לשבח כי זה השבח תיקן יהושע בכניסתו לארץ כי גבי דור המדבר שהוא דורו של משה שנקראו דור דעה שהיו מוקפים בענני כבוד כדכתיב וענך עומד עליהם שהלכו תמיד בגודל צהירות ולא היה אללם שום

ר"ה יוה"כ ליינר, גרשון חנוך בן יעקב עמוד מס 51הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

(מו) ועל כן נקוה לך ה' אלהינו לראות מהרה בתפארת

עורך וגו' לתקן עולם במלכות שדי ומשמע שלריך
הנה מזה שנאמר לתקן עולם במלכות שדי ומשמע שלריך
תיקון ולהבין זאת וכי ברא השי"ת ח"ו דבר חסר. אמנם
הענין הוא כי אלו הגבולים מזה העולם המה כפי
הנראה כמו דבר חסר שלריכין תיקון כי כל מה שבגבול
נופלים תחת ההפסד וההעדר אבל באמת נמשך משורש
הגבולים כל עיקר הקיום מהויות העולם כי להבין
מהיכן נמשכים הגבולים הלא כמו שהוא ית' הוא בלי
גבול כך כל פעולותיו המה מחויבים להיות בלי גבול
אכן שורש הגבולים מצואר בגמ' (שס) בשעה שאמר
הקב"ה והיה העולם היה מרחיב והולך וכו' היינו שהכל
היה באין סוף ובלי גבול וכ"ד בתוה"ק (הקדמה ב)
איה וגרמיו חד בהון אלא שאם היה התפשטות
הבריאה בלי גבול לא היה בכחה לעולם לחזור ולשוב
להמקור ית' לכן היה המאמר די היינו שהאליל השי"ת
רצון שיהיו גבולים ללמס גודל התפשטות הבריאה כדי
שיהיה בכחה לחזור ולשוב להמקור ית'. נמצא שאלו שני
המאמרים המאמר יהי שהוא בלי גבול והמאמר השני די
שהוא בגבול נאלצו שניהם ממקור אחד שהמאמר הראשון
יהי שהוא בלי גבול אינו נגמר בתכלית השלימות כי אם
פ"י המאמר השני די שהוא בגבול אכן כל זמן שנאמר
ונעלם הבהירות מהמאמר די נראה שנאמר ממנו כל
ההפסד וההעדר לכך אנו מבקשים על כן נקוה לך ה'
אלהינו לראות מהרה בתפארת עורך וגו' ולתקן עולם
במלכות שדי, היינו כי כאשר יהיה מנהיר בעולם המקור
מהמאמר די אזי יהיו מכירין היטב שכל אלו הגבולים
המסתעפים ממנו המה לא להפסד ולהעדר ח"ו כי אם
אדרבה שיהיה בכח הבריאה על ידם לחזור להמקור ית'

ובזה יהיה נגמר תכלית הבריאה בשלימות גמור נמצא
שאלו הגבולים המה לקיום העולם:

ר"ה ית"כ ליינר, גרשון חנוך בן יעקב עמוד מס 52הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

ולהשתחוות בזה הגבול שחפץ השי"ת להיות נקרא ראשון
אשר אין זאת בכח האומות כלל להכניע א"ע ולהשתחוות
כי מחמת זה ההסתר שהסתיר השי"ת את גודל אורו
להיות נקרא ראשון אומרים האומות שהשי"ת נקרא אלהא
דאלהיא שמסר כח הנהגה להטבע ח"ו, אבל אנחנו
כורעים ומשתחיים לזה הרצון שהוא נוסף שמים ויוסד
ארץ ומזה נתברר שישראל עלו במחשבה בהתחלת השורש
מקור הרצון העליון ית' הנקרא אחד לזה יש בכחם
להמליך את השי"ת עליהם בכל גבול תפיסתם בעוה"ז:
ועל כן נקוה לך ה' אלהינו לראות מהרה בתפארת עורך
וגו', היינו כדכתיב כי תפארת עוזמו אתה ותפארת
מצואר בזה"ק דא גוונים לאתפארא, עורך רומז על
התקשרות השי"ת עם ישראל וזאת ההתקשרות נקרא
הפילין כמאמר ז"ל בגמ' (ברכות) מנין שתפילין נקראו
עו-דכתיב ה' עוז לעמו יהו, וזהו שאנו מתפללין לראות
מהרה בתפארת עורך, היינו שינהיר לנו השי"ת מהרה
איך שבגבול תפיהתנו עם אור רצונו ית' המה לאחדים
ממש, ועל זה איתא בזה"ק תפארת ברזא דיעקב
כדכתיב כי תפארת עוזמו אתה, היינו שהלבוש הנמוך
נתאחד ביחד עם המקור עליון ית' ועל זה מורה מדרש
תפארת כי בכל המדות לא נתברר הפנימיות על גוון
הלבוש אבל במדת תפארת הוא גוון הלבוש כמו אור
הפנימי כי נכר על הלבוש רצון הפנימי:

לתקן עולם במלכות שדי וגו'. היינו כי שם שדי מורה
על למנוס כדאיתא בגמ' (חגיגה) שגער בעולמו
ואמר די. אמנם עיקר עולם התיקון נמשך באמת רק
מהשם שדי כי אחר שאין בכח הבריאה לקבל את האור
עד שלמס השי"ת את גודל האור למען שיהיה בכח
הבריאה לקבלו ואם כן הלמנוס הוא עיקר עולם התיקון
וע"י הלמנוס יש מקום לישראל לקבל עליהם מלכות
שמים ומזה השם נמשך באמת כל מיני התרבות השפעות
כדכתיב אחי אל שדי פרה ורבה כי זה השם מלמס את
השפע לבלתי ירד כי אם לישראל עמו יען שעיקר כבוד
מלכותו ית' הוא רק בישראל כדכתיב כי לה' המלוכה
ומושל בגוים, היינו שגבי ישראל מולך השי"ת בבחירת
רצונו הטוב ובעו"ג מנהיג השי"ת בבחינת מושל
למעלה מדעתם ובלא רצונם ואין להם שום חלק בזה
כדכתיב ירמוס סלה ואף שנאמר מלך אלהים על גוים,
אכן מצאנו בזה"ק (בא) שישראל מכירין שפיר מדרס איך
שהשי"ת נקרא באמת מלך על אומות ג"כ אבל המה
בדעתם לא יכירו כלל הנהגת השי"ת עמהם ולזה אנו
מתפללים לתקן עולם במלכות שדי, היינו שיהיה ניכר
מפורש מלכות השי"ת בישראל:

ר"ה ית"כ ליינר, גרשון חנוך בן יעקב עמוד מס 52הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה